УДК 378.147

Олександр Малихін, *доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри іноземних мов Криворізького державного педагогічного університету*

ПЕДАГОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

У статті описано педагогічну модель системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів як сукупність структурно-функціональних компонентів: мотиваційно-цільового; організаційно-структурного; процесуально-діяльнісного; контрольно-оцінювального; аналітико-прогностичного та рефлексивного.

Ключові слова: *педагогічна модель, самостійна навчальна діяльність, структурно-функціональний компонент.*

В статье описана педагогическая модель системы организации самостоятельной учебной деятельности студентов высших педагогических учебных заведений как совокупность структурно-функциональных компонентов: мотивационно-целевого; организационно-структурного; процессуально-деятельностного; контрольно-оценочного; аналитико-прогностичекого и рефлексивного.

Ключевые слова: *педагогическая модель, самостоятельная учебная деятельность, структурно-функциональный компонент.*

The pedagogical model of the students' self-directed learning activities system organization at the pedagogical educational establishments of a higher level as the complex of structure-and-function components: motivation-and-object, check-and-evaluation, analysis-and-prognostics and reflection is described in the article.

Key words: *pedagogical model, self-directed learning activities, structure-and-function component.*

Проведене дослідження найрізноманітніших аспектів організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів логічно підводить до необхідності її представлення в якості структурованої, інтегрованої сукупності взаємопов'язаних компонентів. Побудова такої моделі дозволить розгорнути технологію організації самостійної навчальної діяльності з урахуванням специфіки вищого педагогічного навчального закладу. Підставою для моделювання системи організації самостійної навчальної діяльності студентів є визначення цього процесу в широкому і вузькому розумінні.

Постановка проблеми. Метод моделювання для наукового вивчення організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів обрано через те, що модель являє собою теоретично і практично створену структуру, яка відтворює ту чи іншу частину дійсності у схематизованій і наочній формі. Відображаючи чи відтворюючи об'єкт дослідження, модель здатна заміщати його таким чином, що її вивчення дає нам нову інформацію про цей об'єкт.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У роботах Б. Глинського, Б. Грязнова, В. Журавльова, І. Зязюна, В. Краєвського, В. Штоффа знаходимо висвітлення методу моделювання як методу наукового пізнання, що має за основну функцію відтворення властивостей і відношень предметів і процесів у ході здійснення дослідження. Оригінальні предмети і процеси заміщаються моделлю, причому обираються ті відношення та взаємозв'язки об'єкта, які виступають безпосередньо предметом дослідження. У вузькому розумінні моделювання – це спосіб пізнання, за умов якого одна система (об'єкт дослідження) відтворюється в іншій (моделі).

Виходячи з цього **мета даної роботи** полягає – описати педагогічну модель системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів як сукупність структурно-функціональних компонентів: мотиваційно-цільового; організаційно-структурного; процесуально-діяльнісного; контрольно-оцінювального; аналітико-прогностичного та рефлексивного.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під дидактичним моделюванням І. Зязюн і Г. Сагач визначають систему дій, яка забезпечує адекватне засвоєння (розуміння) модельованих властивостей, зв'язків і відношень об'єкта (природного чи соціокультурного), що пізнається й перетворюється. Об'єктами дидактичного моделювання виступають природні та штучні системи, а суб'єктом – сама людська свідомість [1, 67]. На рівні дефініції *широке розуміння організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладі* було визначено як інтегративну комплексну систему педагогічного впливу на процеси *САМО* (самоактуалізації, самонавчання,

© О. Малихін, 2010

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

самоконтролю, самооцінки, самоуправління й самоорганізації), що відбивається на здатності особистості до саморефлексії, яка зумовлює її самореалізацію й самовдосконалення на константному циклічному рівні.

З проекцією на практичну реалізацію на рівні дефініції визначено *організацію самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів у вузькому розумінні* як оптимальне інтегративне використання традиційних і новітніх інноваційних форм, методів і засобів навчання (викладачем і студентом), спрямованих на ефективне та результативне самостійне засвоєння знань і способів їх здобуття на рівні професійно-педагогічного, фахово-предметного, методичного й загальнокультурного аспектів.

Модель – це схема, що імітує будову й дію будь-якого процесу. Слово "модель" з латинської означає "міра", зразок, примірник чого-небудь, схема для пояснення якогось явища або процесу [5, 433].

Педагогічну модель системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів розуміємо як схематизоване представлення всіх педагогічних заходів, що забезпечують ефективність і результативність даного процесу.

Система є множиною елементів, які перебувають у відношеннях і зв'язках один з одним й утворюють певну цілісність, єдність. Система в теорії управління визначається як складне утворення, що складається з підсистем, функціонування яких підпорядковано єдиній меті [3, 72].

До структури педагогічної системи П. Юцявичене відносить: цілі навчання, зміст навчання, форми, методи й засоби навчання; педагогів, або опосередковану педагогічну діяльність; технічні засоби навчання; студентів і дидактичний процес [6, 140].

Побудова педагогічної моделі системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів передбачає виявлення, аналіз і характеристику наступного:

- об'єкта і предмета моделювання;
- цілей і завдань організації самостійної навчальної діяльності;
- суб'єктів організації самостійної навчальної діяльності у вищому педагогічному навчальному закладі;
- змісту самостійної навчальної діяльності студентів;
- форм, методів і засобів організації самостійної навчальної діяльності у вищому педагогічному навчальному закладі;
- форм і засобів контролю організації й перебігу самостійної навчальної діяльності;
- діагностування результатів.

Побудова моделі системи організації діяльності, яка досліджується, виходить з наукового обґрунтування самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів як специфічного різновиду навчальної діяльності в цілому, з позицій теоретико-методологічних підходів у дослідженні проблем дидактики вищої школи, що максимально було зроблено в попередньому розділі даного дослідження.

Об'єктом педагогічного моделювання визначаємо систему організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів у широкому й вузькому розумінні. *Предметом* моделювання вважаємо систему педагогічного впливу на процеси САМО студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

У процесі моделювання виявляється одна з найважливіших закономірностей системи: залежність цілісної структури від головних цілей, завдань системи. *Метою* педагогічного моделювання є створення функціональної системи організації засвоєння студентами вищого педагогічного навчального закладу знань і способів їх здобуття на рівні професійно-педагогічного, фахово-предметного, методичного й загальнокультурного аспектів.

Виходячи з цього, до педагогічної моделі включаємо *рівень реалізації процесів САМО студентів*, що слугує метою та є запроектованим результатом організації самостійної навчальної діяльності у вищому педагогічному навчальному закладі.

Реалізація мети передбачає розв'язання ряду наступних *завдань*:

1. Щодо пошуку шляхів організації самостійного засвоєння студентами:
- загальноосвітніх професійних знань, умінь і навичок;
- умінь і практичних навичок техніки організації та здійснення самостійної навчальної діяльності, умінь приймати рішення, формувати конкретні завдання залежно від загального напряму діяльності, умінь визначати методи й засоби розв'язання проблем;
- умінь і навичок самоконтролю, самокорекції.

2. Прищеплення студентам самостійності як риси особистості та стереотипу пізнання, тобто потреби поповнення й оновлення своїх знань.

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

3. Сприяння їх самоактуалізації, самоефективності й самовдосконаленню.

Система *суб'єктів організації самостійної навчальної діяльності* у вищому педагогічному навчальному закладі має трирівневу ієрархію.

Перший рівень – вищий, включає Раду університету, яка вирішує, у тому числі, такі завдання:

- визначає головні напрями навчально-методичної роботи вищого педагогічного навчального закладу й самостійної навчальної діяльності студентів, виявляє цілі та пріоритетні завдання;

- розглядає й затверджує "Положення про організацію самостійної роботи студентів";

- визначає шляхи організації та здійснення самостійної навчальної діяльності студентів, забезпечує функціонування системи педагогічних заходів, організаційних умов, факторів педагогічного впливу;

- контролює діяльність нижчих структурних підрозділів.

Другий рівень здійснює оперативне розв'язання питань керівництва й управління організацією самостійної навчальної діяльності студентів. Цей рівень представляють деканати, кафедри, викладачі. На них покладаються організаційні заходи, визначення завдань, обсягу та змісту самостійної навчальної діяльності, контроль за її виконанням.

Кафедра, викладачі визначають зміст і обсяг самостійної навчальної діяльності, її форми, засоби й види на підставі аналізу навчальних програм з конкретної дисципліни, забезпеченості методичним матеріалом, дидактичними завданнями. Кафедра, викладач інформують студента про вимоги до самостійної навчальної діяльності, сприяють формуванню у студентів необхідних психологічних якостей, спонукань до самостійного здобуття знань на основі диференційованого, індивідуального підходу до кожного студента. На підставі пропозицій кафедр деканат визначає обсяг часу на самостійне опрацювання всіх дисциплін і кожної зокрема. Він же координує дії кафедр щодо організації самостійної навчальної діяльності, розробляє план-графік контролюючих заходів і доводить до відома студентів увесь обсяг матеріалу для самостійного опрацювання в сукупності.

Третій рівень – базовий, рівень суб'єктів організації, представлений власне студентами вищих педагогічних навчальних закладів. Студент як центральний суб'єкт організації самостійної навчальної діяльності в умовах вищого педагогічного навчального закладу виступає одночасно в ролі того, хто навчається, і того, хто навчає. На цьому рівні можливе існування ініціативних (творчих, дослідницьких, пошукових тощо) груп студентів, які організовуються задля здійснення продуктивних видів самостійної навчальної діяльності.

Діяльність суб'єктів організації самостійної навчальної діяльності всіх ієрархічних рівнів взаємопов'язана та взаємозумовлена, підкорена головній меті й функціонує у проекції на майбутню професійну діяльність студента – майбутнього вчителя.

Дидактичну систему організації самостійної навчальної діяльності визначаємо як єдність компонентів: мотиваційно-цільового; організаційно-структурного; процесуально-діяльнісного; контрольно-оцінювального; аналітико-прогностичного; рефлексивного, які, своєю чергою, відносимо до функціональних компонентів створюваної педагогічної моделі.

Зауважимо, що значну роль у процесі моделювання відіграє не тільки опис структурних компонентів, але й відновлення й установлення зв'язків між ними, оскільки саме зв'язки є основними об'єктами педагогічного управління діяльністю. З іншого боку, розвиток системи або її перехід у новий стан здійснюється за допомогою зв'язків, які поєднують підсистеми [4, 144]. Отже, зупинимося на кожному з визначених функціональних компонентів досліджуваної системи і спробуємо показати значущість кожного у їх взаємодії та взаємозв'язках з іншими.

Мотиваційно-цільовий компонент розглядається нами як провідний, такий, що чинить безпосередній вплив на всі інші компоненти і представляє собою фундамент даної системи.

Лише за умови наявності внутрішніх мотивів, які б забезпечували стійку мотивацію щодо здійснення самостійної навчальної діяльності, сформованості відповідних потреб, безпосереднього й повного усвідомлення необхідності й неминучості здійснення саме такої діяльності як невід'ємної складової цілісного навчального процесу задля досягнення належних результатів в отриманні загального комплексу теоретичного знання і практичних умінь і навичок, що зумовлюють формування особистості майбутнього вчителя, можливим є визначення всіх різновидів цілей (проміжних й остаточних) на кожному з етапів ефективної організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

Наявність сталих внутрішніх мотивів навчальної діяльності виступає провідним стимулом прагнення правильно, науково

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

обґрунтовано підходити до організації власної самостійної діяльності в комплексі й за напрямами окремих блоків дисциплін, кожного предмету, зокрема, а також їх складових, модулів, розділів, тем, конкретної лекції, семінарського, практичного чи лабораторного заняття. Необхідність усвідомлення структури самостійної навчальної діяльності також ґрунтується на позитивній мотивації щодо цієї специфічної діяльності.

Організаційно-структурний компонент передбачає організацію та структурування самостійної навчальної діяльності, починаючи з ознайомлення з навчальним планом підготовки бакалавра з відповідної спеціальності. Таке знайомство може здійснюватися на одному з перших занять обов'язкового у вищих педагогічних навчальних закладах курсу "Вступ до спеціальності". Щодо організації самостійної навчальної діяльності студент має отримати наступні відомості: дізнатися про загальну кількість годин, які передбачено на самостійну роботу загалом протягом усього періоду навчання (8 семестрів) на етапі підготовки бакалавра, а також обов'язково порівняти цю цифру з тим, що передбачено для аудиторного опрацювання, яке поділяється на години, відведені на лекції, семінарські, практичні й лабораторні заняття. Досвід здійснення такої незначної за витратами часу роботи показує, що студенти дійсно вражені такою перспективою планування їхньої подальшої навчальної діяльності. Саме тому завдання викладача полягає в тому, щоб попри побоювання ґрунтовно й науково правильно довести доцільність уведення такої кількості годин на самостійну роботу в навчальний план, а також проілюструвати позитивні сторони саме такої побудови навчального процесу, на порозі здійснення якого стоять студенти.

Наступним етапом є перехід до організації самостійної роботи в 1-му семестрі. Викладачі зосереджують увагу на тих дисциплінах, які студенти розпочали вивчати, і визначають співвіднесення аудиторного навантаження й самостійної роботи в цілому та з кожного навчального предмету. Студентам пропонується самотужки визначити кількість годин, передбачених на самостійну роботу, що припадає для виконання в середньому на кожен тиждень, а також підкреслити, що визначені години представляють собою усереднені показники й задля їх якісного відпрацювання їм необхідно скласти план здійснення самостійної навчальної діяльності на семестр, де чітко має бути виписана потижнева кількість годин. Далі студенти беруть свій аудиторний розклад і намагаються розподілити години для самостійної роботи з кожної дисципліни максимально раціонально. Тут викладач може на початковому етапі запропонувати свій власний варіант розподілу з певним обґрунтуванням й урахуванням специфіки вивчення тих чи інших предметів, а кожен із студентів вносить свої доповнення із власних міркувань, що основуються на його індивідуальних здібностях, когнітивних стилях, прагненні пізнати якісь предмети більш глибоко або розширено.

Також викладач звертає увагу на те, що цілісна самостійна навчальна діяльність студентів може включати здійснення різноманітних самостійних навчальних дій, що не передбачено навчальними планами, але може бути так чи інакше відображено в робочих програмах з різних дисциплін, особливо там, де висвітлюються окремі аспекти самостійної роботи з певної дисципліни з можливими способами її виконання.

Ознайомлення з робочими програмами кожної окремої дисципліни має відбуватися на першому семінарському, практичному чи лабораторному занятті, де викладач за тією ж методикою ознайомлює студентів з передбачуваною самостійною роботою протягом першого семестру. Саме тут викладач може показати специфіку пропонованої самостійної роботи відповідно до особливостей виучуваної дисципліни, її розподіл на основі системно-модульного (системно-блочного) змістового наповнення, а також пропонує скласти план розподілу виконання самостійної роботи потижнево.

Здійснення такого педагогічного впливу щодо організаційно-структурного компонента з боку викладача в декілька разів полегшує організацію та структурування самостійної роботи з кожної навчальної дисципліни, яка вивчається у вищому педагогічному навчальному закладі, а також сприяє формуванню у студентів умінь самоорганізації в межах здійснення самостійної навчальної діяльності.

Функціонування організаційно-структурного компонента відбувається протягом усього навчання студента у вищому педагогічному навчальному закладі, адже з'являються нові дисципліни, змінюються типи й форми самостійної навчальної діяльності, ускладнюються методи її організації. На жаль, подальша підтримка викладача щодо організації та структурування самостійної навчальної діяльності здійснюється не в системі.

Процесуально-діяльнісний компонент власне своєю назвою також відображує своє функціональне навантаження. Наукова основа

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

процесу здійснення самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів усуває цілу низку труднощів, з якими вони можуть зіштовхнутися під час її реалізації. Студента необхідно навчити самостійно виконувати навчальні дії через ознайомлення з основними прийомами самонавчання, показати основні форми, методи й засоби організації самостійної навчальної діяльності, що в подальшому призводить до ефективної самостійності відносно здійснюваного процесу. Функціональні можливості процесуально-діяльнісного компонента залежать від ефективності функціонування мотиваційно-цільового (сила мотиву й визначеність цілей) й організаційно-структурного (якісне й результативне здійснення процесу самостійного засвоєння знань залежить від правильності його організації та структурування змістового наповнення).

У свою чергу, він виступає основою для наступних компонентів – контрольно-оцінювального (за відсутності процесу діяльності унеможливлюються функції контролю й оцінювання) й аналітико-прогностичного (аналіз і прогнозування подальшої самостійної навчальної діяльності здійснюється у процесі попередньої) компонентів. Належне функціонування процесуально-діяльнісного компонента містить неабиякі можливості щодо формування рефлексивної позиції студентів (рефлексивний компонент).

Жодна педагогічна система не може не здійснювати контролю й оцінки. Включення до системи самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів *контрольно-оцінювального компонента* передбачає на функціональному рівні постійний самоконтроль і самооцінку, причому за двома напрямами. По-перше, безпосередньо за ефективністю, результативністю та якістю власне цієї діяльності, яку розглядаємо як специфічний різновид загальної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів. По-друге, контроль й оцінку функціонування кожного з визначених компонентів системи.

Аналітико-прогностичний компонент має на меті аналіз кожного етапу здійснення самостійної навчальної діяльності, а також її організації задля всебічного осмислення й можливості вдосконалення через прогнозування подальшої організації самостійної навчальної діяльності на кожному з її ієрархічно побудованих компонентів.

Аналітико-прогностичний компонент, у разі його ефективного функціонування, забезпечує глибинний аналіз мотивів, потреб, інтересів, прагнень, визначення цілей, організації та структурування, поетапного здійснення самостійних навчальних дій, складових самоконтролю й самооцінки, що забезпечить усе необхідне прогнозування, передбачення потенційних утруднень і труднощів (а це додаткові можливості їх подолання) щодо подальшої більш інтенсивної самостійної навчальної діяльності. Цей компонент ще потужніше, ніж контрольно-оцінювальний, впливає на формування рефлексивної позиції студента вищого педагогічного навчального закладу.

Але існує зв'язок і в іншому напрямі – чим більш досконалою буде організація та структурування самостійної навчальної діяльності, а також більш ефективним процес здійснення самостійних навчальних дій, тим більше можливостей буде для формування рефлексивної позиції студента вищого педагогічного навчального закладу відносно організації самостійної навчальної діяльності. Зі значним ступенем достовірності можна припустити, що останнє позитивно впливатиме на рефлексивну позицію вищого ієрархічного рангу щодо цілісного навчального процесу у вищому педагогічному навчальному закладі.

Модель системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів представлено схематично (див. рис. 1). До моделі включено також педагогічні умови, форми, методи й засоби організації самостійної навчальної діяльності, які будуть розкриті у подальшому змісті дисертації.

Як бачимо, функціональні компоненти моделі представлено ієрархічно, відповідно до логіки навчального процесу та специфіки організації самостійної навчальної діяльності студентів як його безпосередньої складової. При цьому рефлексивний компонент виділяємо як окремий, що обов'язково присутній у кожному акті діяльності й визначає своєрідність змісту всіх інших компонентів.

Висновки. Отже, показана педагогічна модель має всі ознаки системи: наявність внутрішньої організації; підпорядкованість і взаємозалежність елементів; динамічність, необхідність управління та ін.; методологічні засади функціонування досліджуваної діяльності; співвідноситься й визначається системоутворювальним і сукупністю загальнодидактичних принципів організації самостійної навчальної діяльності, які, своєю чергою, виходять з необхідності інтегративного системного впливу на процеси САМО студентів.

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

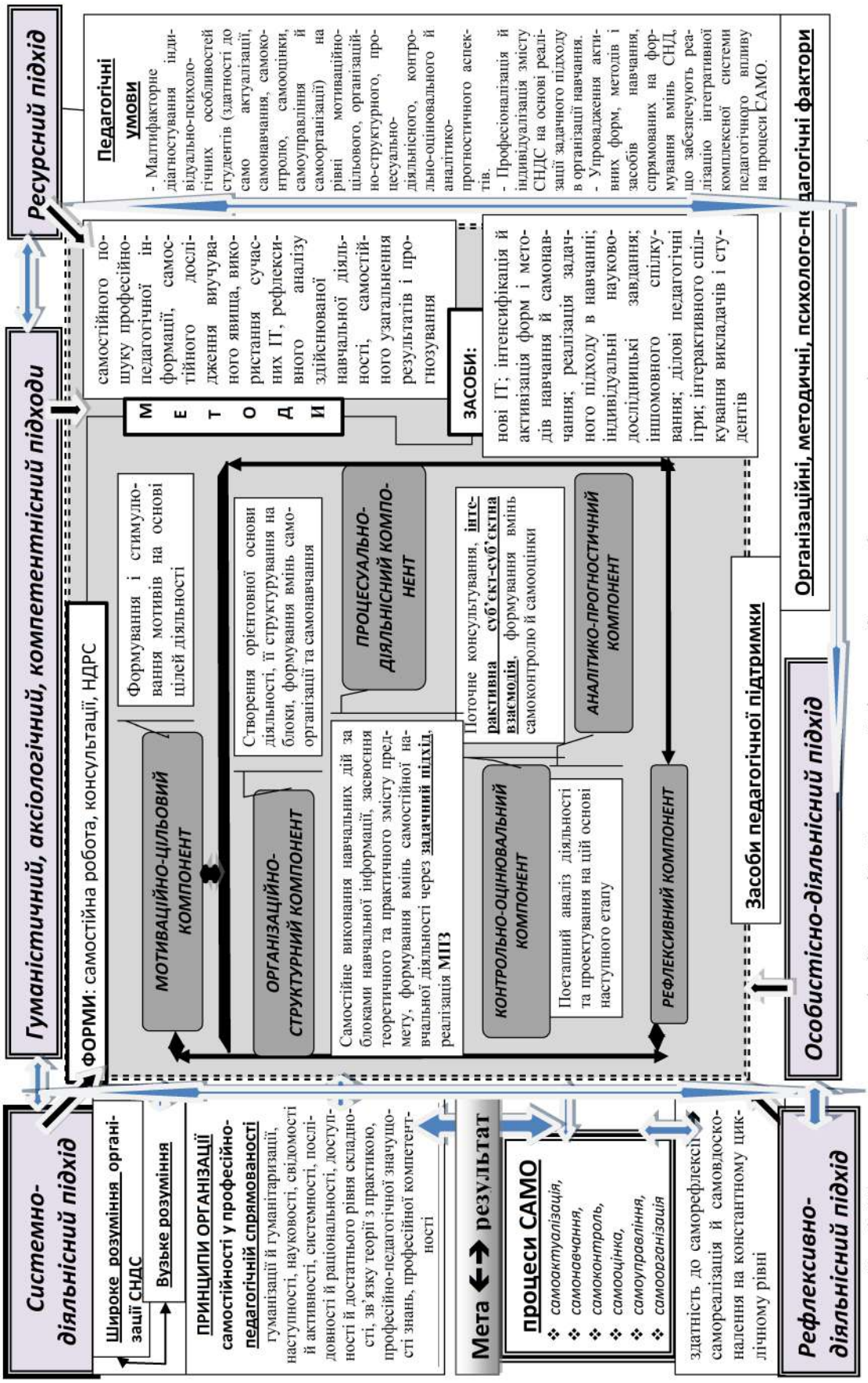

Рис. 1. Модель системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com

Модельне уявлення наочно демонструє суб'єктність процесу, що досліджується, і його відкритість зовнішнім впливам.

Таким чином, дане представлення моделі системи організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів співвідноситься із загальними вимогами до розробки педагогічної моделі [2, 65 – 70], адже:

- є об'єктивною, тобто відображає реально існуючий феномен;
- відображає об'єкт з урахуванням тезаурусу реципієнта (студента вищого педагогічного навчального закладу), тобто містить ознаки суб'єктивного;
- є нормативною (відображає структуру організації такої діяльності);
- у ній закладено вимогу інтерактивності (передбачає діалог і суб'єкт-суб'єктні відносини, що походить від трактування сутності організації самостійної навчальної діяльності);
- є адаптивною, оскільки може бути пристосованою до індивідуальних особливостей суб'єкта даної діяльності та спрямовується на інтегративний вплив перебігу його процесів САМО;
- у неї закладено вимогу відкритості, що призначає проективно-технологічну нормотворчість досліджуваної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

1. Бережнова Л. Н. Профессиональный самоанализ студента как особая проблема педагогического вуза (в аспекте гуманитаризации образования) / Л.Н. Бережнова // Проблемы гуманитаризации образования. – СПб. : РГПУ им. А.И. Герцена. – 1999. – С. 65 – 80.

2. Зязюн І.А. Краса педагогічної дії / І.А. Зязюн, Г.М. Сагач. – К.: Укр.-фінс. ін-т менедж. і бізнесу, 1997. – 302 с.

3. Пикельная В.С. Теоретические основы управления: Школоведческий аспект / Валерия Семеновна Пикельная. – М.: Высш. шк., 1990. – 175 с.

4. Рабочая книга социолога / ред. Г.В. Осипов. – М.: Наука, 1976. – 511 с.

5. Философский словарь / [ред. И.Т. Фролова]. – [5-е изд.]. – М.: Политиздат, 1987. – 590 с.

6. Юцявичене П.А. Теория и практика модульного обучения / Пальмира Альбиновна Юцявичене. – Каунас: Швиеса, 1989. – 272 с.

Стаття надійшла до редакції 27.10.2010

УДК 371.214.41:745:353.5

Володимир Стешенко, *доктор педагогічних наук, доцент,*
завідувач кафедри педагогіки і методики технологічної підготовки
Слов'янського державного педагогічного університету,
Донецька обл.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ЗА НАПРЯМКОМ "ОСНОВИ ДИЗАЙНУ"

У статті актуалізовано значення дизайн-освіти для учнів середньої школи, встановлено особливості профільної технологічної підготовки старшокласників за напрямком "Дизайн" та визначено рекомендації щодо його запровадження в навчальний процес.

Ключові слова: *дизайн, дизайн-освіта, профільне технологічне навчання.*

В статье актуализировано значение дизайн-образования для учащихся средней школы, установлено особенности профильной технологической подготовки старшеклассников за направлением "Дизайн" и определено рекомендации относительно его внедрения в учебный процесс.

Ключевые слова: *дизайн, дизайн-образование, профильное технологическое обучение.*

The importance of design-education is actualized for the students of the secondary school in the article, peculiarities of an profile technological preparation of seniors of the direction of "Design" is set and distinct recommendations with its introduction in the studying process cousinly.

Key words: *design, design-education, profile-technological education.*

Постановка проблеми. Як відомо, модернізація сучасної загальноосвітньої школи передбачає запровадження гуманізації та гуманітаризації у навчальний процес. Одним із шляхів гуманізації та гуманітаризації в школі провідні фахівці вбачають у суттєвому посиленні уваги до естетичного виховання учнів, зокрема до їхньої дизайн-освіти як генеральної лінії гуманітарного виховання підростаючого покоління. У розвинених країнах цей напрям шкільної освіти зведено навіть до рангу державної політики. Провідне місце серед таких країн займають Великобританія, Корея, США, Японія та ін. У нашій країні, незважаючи на певні досягнення, цей аспект загальної освіти учнів залишається ще недостатньо вивченим і розкритим.

© В. Стешенко, 2010

This document was created using SOLID CONVERTER PDF To remove this message, purchase the product at www.SolidDocuments.com